

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

L. S.,

proti

žalovanému

Generální ředitelství cel,

se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2019, č. j. 16625-2/2019-900000-319,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 29. 7. 2019 žalobkyně brojí proti rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Praha ze dne 5. 2. 2019, č. j. 95705/2019-510000-32.2, jímž celní úřad vyměřil žalobkyni podle § 56 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních nárok na vrácení spotřební daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto oleje pro výrobu tepla za zdaňovací období červen 2018 ve výši 0 Kč.
2. Žalobkyně tvrdí, že ji žalovaný zásadním způsobem zkrátil na právech. Žalobu za žalobkyni podala společnost SILMET VYTÁPĚNÍ s.r.o., se sídlem Příbram III, 168.
3. Protože oprávnění zastupovat žalobkyni nebylo doloženo, Městský soud v Praze vyzval společnost SILMET VYTÁPĚNÍ s.r.o., aby ve lhůtě 15 dnů doložila plnou moc k zastupování žalobkyně a současně aby doložila, že poskytuje a vykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů v oboru činnosti, kterých se žaloba týká.
4. Společnost SILMET VYTÁPĚNÍ s.r.o., předložila soudu plnou moc udělenou žalobkyní ze dne 5. 9. 2019, skutečnost, že poskytuje a vykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů v oboru spotřebních daní, nijak neprokázala.
5. Podle § 32 odst. 1 o.s.ř. (které je v souladu s § 64 s.ř.s. přiměřeně použitelné i pro řízení před správními soudy) musí každý, kdo v řízení vystupuje jako zástupce účastníka, popřípadě jako jeho další zástupce, své oprávnění doložit již při prvním úkonu, který ve věci učinil. Nedoložením oprávnění zastupovat vzniká pochybnost, zda zástupce skutečně vykonává v řízení práva osoby, za jejíhož zástupce se označil. Doložení plné moci zástupce je považováno za jednu z podmínek řízení. Tento názor potvrdil i rozšířený senát

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007 - 247; v něm uvedl, že „*ve správním soudnictví jsou podmínky řízení vnímány jako takové podmínky, za nichž soud může rozhodnout ve věci samé; jejich nedostatek tedy brání soudu vydat meritorní rozhodnutí (srov. § 103 o. s. ř. podpůrně za použití § 64 s. ř. s.). Jsou chápány jako podmínky přípustnosti procesu jakožto celku, přičemž se upínají k procesním úkonům stran či soudu. ... Teorie procesního práva i soudní praxe řadí mezi podmínky řízení na straně soudu především pravomoc, příslušnost, na straně účastníků řízení způsobilost být účastníkem řízení, procesní způsobilost, popřípadě též plná moc zmocněnce v případě zastoupení*“.

6. Nesplnění povinnosti stanovené v § 32 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. představuje odstranitelný nedostatek podmínek řízení. Soud je pak povinen postupovat v souladu § 37 odst. 5 s.ř.s. a vyzvat účastníka, resp. zástupce, aby doložil plnou moc nebo jiným způsobem prokázal udělení plné moci (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2010, č. j. 8 As 31/2010 – 60). Závěr, podle kterého nedostatek procesní plné moci je nedostatkem podmínky řízení, který lze odstranit (§ 104 odst. 2 o.s.ř.), formuluje např. rozsudek bývalého Nejvyššího soudu ČSR ze dne 29. 10. 1982, sp. zn. 3 Cz 73/82, uveřejněný ve Sborníku IV. Nejvyššího soudu, SEVT, Praha 1986, str. 719 - 720 nebo usnesení Nejvyššího soudu uveřejněné pod číslem 48/1998 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. Ve druhém z citovaných rozhodnutí Nejvyšší soud též vysvětlil, že učinila-li určitá osoba procesněprávní úkon za jiného jako jeho zástupce, neuplatňuje v řízení sama (svým jménem) procesní práva, ale jedná za zastoupeného. Opatřením soudu k odstranění nedostatku průkazu zastoupení je zpravidla výzva tomu, kdo vystupuje jako zmocněnec, popřípadě účastníku, aby ve stanovené lhůtě předložil písemnou plnou moc, nebo aby k udělení plné moci došlo ústně do protokolu; to platí jak v případě, že plná moc nebyla v řízení doložena vůbec, tak v případě, že byla předložena s takovými nedostatky, pro které ji nelze považovat za platnou (shodně srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 1996, sp. zn. 2 Cdon 1007/96, uveřejněné v časopise Soudní judikatura č. 5, ročník 1997, pod číslem 36).
7. Skutečnost, že zastoupení není přes odpovídající opatření soudu doloženo, se v případě, že šlo o zastoupení při procesním úkonu, jímž se zahajuje řízení, může projevit dvojím způsobem. V případě, že podání, jímž se zahajuje řízení, je podepsáno i účastníkem řízení (osobou, jejímž jménem ten, kdo vystupuje jako zmocněnec, v řízení jedná), pohlíží soud nadále na uvedeného účastníka jako na osobu, jež v řízení zastoupena není. Je-li ovšem takové podání podepsáno jen tvrzeným zástupcem účastníka, vede okolnost, že se uvedený nedostatek podmínky řízení nezdařilo odstranit, k zastavení řízení. Je tomu tak - v intencích výše citovaného rozhodnutí - proto, že bez průkazu zastoupení nelze připustit, aby údajný zmocněnec vykonával v řízení práva osoby, která (dovedeno do důsledku) ani nemusí vědět, že někdo zneužil jejího jména (shodně viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2005 sp. zn. 29 Odo 344/2004).
8. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že zástupce žalobkyně nesplnil povinnost uloženou mu ustanovením § 32 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s., a neodstranil nedostatek jedné z podmínek řízení spočívající v nedoložení řádné plné moci. Předložená plná moc byla udělena až po podání žaloby a nadále zůstává neprokázáno, že zástupce žalobkyně byl oprávněn jménem žalobkyně žalobu podat. Neodstranění tohoto nedostatku podmínky řízení brání tomu, aby soud v řízení pokračoval. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, čj. 6 As 405/2017-33, přitom platí, že: „*byla-li žaloba podána zmocněncem jménem zmocnitele (procesní úkon byl*

zjevně činěn za jiného), je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tuto zákonnou povinnost zmocněnec přes výzvu soudu nesplní, je soud oprávněn žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by byl povinen vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele.“

9. V souladu s citovaným rozhodnutím Městský soud v Praze podanou žalobu odmítl, aniž by vyzýval k doložení plné moci samotnou žalobkyni, rovněž netrval na uhrazení soudního poplatku.
10. Nad rámec uvedeného Městský soud konstatuje, že smysl institutu práva na zastoupení spočívá především v poskytnutí pomoci odborníkem v dané oblasti práva. Právě na odborníky z oblasti práva nebo jednotlivých právních disciplín míří § 35 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení předpokládá profesionální právní poradenství za odměnu (viz § 35 odst. 2 věta druhá). Na osobu zástupce jsou právními předpisy kladeny další nároky, které budou svou povahou obdobné těm, které jsou kladeny na advokáty (srov. k tomu obecně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2010, čj. 6 Azs 31/2010 - 67).
11. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2011, č. j. 1 As 1/2011 – 80, je zastoupení účastníka řízení právnickou osobou možné, avšak musí být splněna podmínka, že tato osoba je odborníkem v dané oblasti práva. Z veřejně přístupného rejstříku se podává, že společnost SILMET VYTÁPĚNÍ má jako předmět činnosti zapsáno: pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Zjevně specializované právní poradenství v oblasti daňového řízení nevykonává. I tato okolnost vede k závěru, že podmínky řízení nejsou splněny, přes výzvu soudu nebyl jejich nedostatek odstraněn a městský soud nemohl postupovat jinak, než žalobu odmítnout.
12. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. prosince 2019

JUDr. Slavomír Novák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.